

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Resonans

Citation: Michaëlis, Sophus: "Resonans", i Michaëlis, Sophus: *Digte*, 1889, s. 154. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_01-shoot-workid63600/facsimile.pdf (tilgået 13. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte

Resonans.

Sølvklar endnu hører
jeg den svage Svinden
af de sidste Toner,
baarne bort af Vinden.

. . . Naar jeg sad i Skumring
og paa Ilden stirred,
sled de sig fra Strængen,
saa den længe dirred.

Tit er let i Luften
Melodien fløjet,
som naar vævre Spurve
pippe selvfor nøjet.

Men naar tungt mod Brystet
jeg mit Hoved hælded,
lig en Orgelfuga
frem en enkelt vælded.

Af min Trods fik somme
dybe, haarde Klange:
Tidens unge Længsler
græd i mine Sange.

Højt fik jeg da mine
Ungdomshyinner sungne,
— saa at alle Strænge
paa min Luth er sprungne.

Nu paa Arbejdspladsen
vil jeg give Møde,
stride for en nyfødt
Verdens Morgenrøde.

Held de friske Viljer,
der vil Stordaad øve
for de nye Tankers
Bærekraft at prøve!